

Komentar poslanice

Nevakidul-islam

Djela koja izvode iz islama

imama obnovitelja šejha

Muhammeda ibnu Abdul-Vehhaba

Allah mu se smilovao i nagradio ga najboljom nagradom

Iz pera uvaženog učenjaka današnjice:

dr. Saliha ibn Fevzana el-Fevzana

**Član stalne komisije sa fetve i naučna istraživanja
i član udruženja velikih učenjaka u KSA**

Naslov knjige:
Komentar poslanice
Nevakidul-islam
Djela koja izvode iz islama

Autor poslanice:

Muhammed b. Abdul-Vehhab, rhm.

Izdavač:

Mektebetul-Iman

Komentator:

Salih b. Fevzan el-Fevzan

DTP:

Mektebetul-Iman

Prevod i priprema:

Amir Smajić

Prvo izdanje:

1431 g.h./2010 god.

Kontakt e-mail:

mektebetul_iman@hotmail.com

Tematika:

Islamsko vjerovanje

Autorska prava su nezaštićena

Predgovor

Zahvala pripada Allahu, dželle dželaluh, koji nam je zadovoljan islamom kao vjerom, i kao dokaz njegove ispravnosti spustio nam jasne dokaze, pojasnio puteve koji vode ka njegovoj istinskoj spoznaji, i dao čvrsto obećanje onima koji se budu držali njegovih propisa i čuvali njegove granice da će im olakšati boravak na ovom svijetu i nagraditi ih neizmjernom nagradom na ahiretu.

U naredbu nam stavio pokornost islamu, njegovim naredbama i zabranama, i čvrsto držanje za njegove temelje i ruknove uz potpunu predanost posljednjoj Allahovoj knjizi za koju kaže, dželle še'nu, da u njoj; "...**nismo ništa izostavili...**" (Prevod značenja, el-En'am: 38.), i Sunnetu posljednjeg Allahovog poslanika Muhammeda, neka su na njega najpotpuniji salavat i selam, koji ispuni naredbu svoga Gospodara kada mu bi objavljeno; "**O Poslaniče, prenesi ono što ti se objavljuje od Gospodara tvoga – ako ne učiniš, onda nisi dostavio poslanicu Njegovu – a Allah će te od ljudi štititi...**" (Prevod značenja, el-Maide: 67), i kao potvrdu toga bi počašćen na oprosnom hadždžu, u najboljem danu na uzvšenom mjestu i putem najboljeg meleka, riječima Uzvišenog: "**Danas sam vam vašu vjeru usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera...**" (Prevod značenja, el-Maide: 3.).

Islam je vjera sa kojom je Allah, dželle še'nuh, zadovoljan. Izabrao je da bude vjera vjerovjesnika i poslanika, meleka i svih odabranika. Njom su se uputili vjernici i u nju pozivali poslanici i vjerovjesnici. "**Zar pored Allahove vjere žele neku drugu, kada se Njemu predaju, milom ili silom, i oni na nebesima i na Zemlji i Njemu će vraćeni biti!**" (Prevod značenja, Ali'Imran: 83) Neće primiti drugu vjeru ni od prvih ni od posljednjih; "... a onaj ko želi neku drugu vjeru osim islama, neće mu biti primljena, i on će na drugom svijetu biti od propalih." (Prevod značenja, Ali'Imran: 85)

Presudio je Uzvišeni da je to najbolja vjera, a ko bolje i istinitije govori od Njega! **"Ko je bolje vjere od onoga ko je predao svoje lice Allahu, a dobročinitelj je i slijedi čistu vjeru Ibrahimovu. A Allah je uzeo Ibrahima za prijatelja."** (Prevod značenja, en-Nisa': 125), a zatim:

Kur'ansko-hadiske tekstove koji govore o obavezi tevhida-monoteizma i njegovim vrijednostima teško je pobrojati. Razmislimo samo o riječima Allaha, tebareke we te'ala, kada kaže: **"...i nisam stvorio ni džinne ni ljudi osim da Mi čine ibadet!"** (Prevod značenja, ez-Zarijat; 56), i kaže: **"I tvoj Gospodar naređuje da ne ibadetite osim Njemu, a roditeljima dobročinstvo činite..."** (Prevod značenja, el-Isra; 23), i kaže: **"Mi smo svakom narodu poslanika poslali: Allahu ibadetite i klonite se taguta!"** (Prevod značenja, en-Nehl; 36), i kaže: **"O ljudi, obožavajte Gospodara svoga, Koji je stvorio vas i one prije vas, da biste bili bogobojaznii..."** (Prevod značenja, el-Bekara; 21), i kaže: **"Mesdžidi (džamije) su Allaha radi, i ne molite se pored Allaha, nikome!"** (Prevod značenja, el-Džinn; 18), i kaže: **"A onaj koji se, pored Allaha, moli drugom bogu, bez ikakva dokaza o njemu, pred Gospodarom svojim će račun polagati, i nevjernici ono što žele neće postići."** (Prevod značenja, el-Mu'minun; 117), i kaže: **"Reci: Klanjanje moje, i žrtva moja, i život moj, i smrt moja doista su posvećeni Allahu, Gospodaru svjetova, koji nema saučesnika, to mi je naređeno i ja sam prvi musliman."** (Prevod značenja, el-En'ami; 162-163), i kaže: **"Reci: O sljedbenici knjige, dodite da se okupimo oko jedne riječi i nama i vama zajedničke, da se nikome, osim Allahu ne klanjam, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Allaha bogovima ne držimo! Pa ako oni ne pristanu, vi recite: Budite svjedoci da smo mi muslimani."** (Prevod značenja, Ali'Imran; 64), i kaže: **"A kad Ibrahim reče ocu svome i narodu svome: Nemam ja ništa s onima kojima se vi klanjate, ja se klanjam samo Onome koji me je stvorio, jer će mi On doista na pravi put ukazati."** (Prevod značenja, ez-Zuhraf; 26-27), i kaže: **"U vjeru nije dozvoljeno silom nagoniti – pravi put se jasno razlikuje od zablude! Onaj ko ne vjeruje u taguta, a vjeruje u Allaha –**

drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti, - a Allah sve čuje i zna." (Prevod značenja, el-Bekare; 256).

Bilježe imami **Buhari** (2856) i **Muslim** (143) od Mu'aza ibnu Džebela, radijellahu 'anhu, da je rekao: Jahao sam iza Allahovog poslanika, sallallahu 'alejhi we sellem, na magarcu kojeg su zvali Ufejr pa mi je on rekao: "**O Mu'aze! Znaš li koje je Allahovo pravo kod ljudi i koje je pravo ljudi kod Allaha?**" Rekao sam: Allah i Njegov poslanik najbolje znaju! Rekao je: "**Zaista je Allahovo pravo kod ljudi da Ga obožavaju i da mu ne čine širka, a pravo ljudi kod Allaha je da ne kažnjava onog ko Mu ne čini širka.**" Rekao sam: O Allahov poslaniče, hoću li sa time obradovati ljudi? Rekao je: "**Nemoj ih obveseljavati jer će se samo na to osloniti.**"

I bilježi imam **Muslim** (266) od Džabira ibnu Abdullaha, radijellahu 'anhu, da je čuo Allahovog poslanika, sallallahu 'alejhi we sellem, kako kaže: "**Ko susretne Allaha ne čineći mu širka ući će u Džennet, a ko Ga susretne čineći Mu širk ući će u Vatru.**"

I bilježi imam **Buhari** (4497) od Abdullaha ibnu Mes'uda, radijellahu 'anhu, da je rekao: Rekao je Allahov poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, rečenicu a ja sam rekao drugu. Rekao je Allahov poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem: "**Ko umre, a moli pored Allaha sudruga, ući će u Vatru.**" A ja sam rekao: "Ko umre, a ne moli pored Allaha sudruga, ući će u Džennet."

I bilježi imam **Buhari** (7372) od Ebu Me'abeda štićenika Ibnu Abbasa da je rekao: Čuo sam Ibnu Abbasa, radijellahu 'anhu, kako kaže: Kada je Allahov poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, slao Mu'aza u Jemen, rekao mu je: "**Doista sada ideš u narod koji su od ehlu-kitabija** (sljedbenika prijašnjih knjiga Tevrata i Indžila), **pa neka prvo čemu ćeš ih pozvati bude da Allahu ispovijedaju tevhid-jednoću, pa ukoliko ti se u tome pokore obavijesti ih da im je Allah učinio obaveznim pet namaza u toku svakog dana i noći, pa ako budu klanjali obavijesti ih da im je Allah učinio obaveznim zekat na imetak koji se uzima od njihovih bogataša i dijeli njihovoj sirotinji, pa ako**

pristanu na to uzmi od njih ali kloni se njihovog najboljeg i najplemenitijeg imetka."

Osnove na kojima je sagrađena i zasnovana ova prelijepa vjera:

Znajte dragi brate i sestro, Allah nam se svima smilovao, da je obaveza na svakom muslimanu pojedinačno da nauči i spozna odgovor na tri pitanja, za koja će svaki od nas biti upitan kada bude stavljen u kabur, a to su: 1.) Ko je tvoj Gospodar? 2.) Koja je tvoja vjera? 3.) Ko je tvoj poslanik kojeg si slijedio?

Naš Gospodar je Uzvišeni Allah; On je naš Gospodar i Gospodar svih svjetova. Sve što je na Zemlji i u nebeskim prostranstvima biva Njegovim htjenjem. Njemu se predaju, milom ili silom, i oni na nebesima i na Zemlji i Njemu će svi vraćeni biti. On je naš Stvoritelj i Stvoritelj svega što postoji. On je Jedan, Jedini, utočište je svakome. Nije rodio niti je rođen i niko Mu ravan nije. On je Jedan, Jedini, Veliki, Silni, Gordi, Uzvišeni, Veličanstveni, Hvaljeni, Plemeniti, Onaj Koji prima pokajanja i opršta, Blagi, Milostivi, i Samilosni. Džinne i ljude je stvorio samo da bi Mu bili pokorni. On je naše jedino božanstvo i samo Njega obožavamo, nemamo pored Njega drugog gospodara i zaštitnika.

Naša vjera je Islam; a to je potpuna predanost Allahu, Jedinom, u obožavanju (vjerovanju) i pokornost Njegovim naredbama. Islam je potpuna čistoća i odricanje od širka-mnogoboštva i njegovih sljedbenika. Temelji se na vjerovanju u Uzvišenog Allaha, Njegove meleke, objavljene knjige, poslanike, Sudnji dan, i u Allahovo određenje i sudbinu bila dobra po nas ili ne. U islam se ulazi svjedočenjem da nema drugog boga, koji zaslužuje da bude obožavan, pored Allaha, i svjedočenjem da je Muhammed Njegov rob i poslanik. Ispovijeda se obavljanjem pet dnevnih namaza, udjeljivanjem zekata, postom mjeseca Ramazana, i obavljanjem hadždža za onoga ko je u mogućnosti.

Islam je vjera sa kojom je Allah, dželle še'nuh, zadovoljan i neće primiti drugu vjeru ni od prvih ni od posljednjih; "... a onaj ko želi neku drugu vjeru osim islama, neće mu biti primljena, i on će

na drugom svijetu biti od propalih." (Prevod značenja Ali'Imran; 85)

Naš poslanik je Muhammed; sallallahu 'alejhi we sellem, sin Abdullaха, a on sin Abdul-Muttaliba, a on sin Hašima, a Hašim je iz plemena Kurejš, a kurejsije su od arapa, a arapi su potomstvo Ismaila, alejhi-selam, sina Ibrahima, alejhi-selam. On je Allahov najodabraniji rob i poslanik. Allah ga je poslao kao milost svim ljudima i svjetovima, da bi ih izbavio iz tmina širka-mnogoboštva u svjetlost tevhida-jednoboštva.

On je Allahov rob i Njegov poslanik, ali ne posjeduje sa Allahom ništa od božanstvenih osobina niti zaslzuje da bude obožavan, jer je to svojstveno samo Uzvišenom Allahu, dželle še'nuh.

Naređeno nam je da ga volimo, a ljubav prema njemu je ujedno i ljubav prema Allahu. Istinska ljubav prema njemu se ogleda u slijedeću njegove prakse (sunneta), odazivanju njegovim naredbama i kloneći se njegovih zabrana, i da Allaha ne obožavamo osim kako nam je to on propisao i pojasnio. I niko od nas neće biti potpuni vjernik dok ne bude volio Allahovog poslanika, Muhammeda, više od svojih roditelja, djece, imetka, svih ljudi, pa čak i više od samoga sebe, neka je na njega najpotpuniji Allahov salavat i selam.

Kada si spoznao našega Gospodara Allaha, vjeru islam, i Poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi we sellem, onda je na tebi da znaš da je ova naša prelijepa vjera, islam, zasnovana na dva osnovna pravila i temelja:

Prvi temelj: Čvrsto vjerovanje u Allaha, dželle še'nuh, Jedinog i Jedinog Gospodara, isповijedajući mu jednoću u svim vidovima dobročinstva i pokornosti, i slijedeći Njegovu plemenitu knjigu Kur'an i sunnet-praksu, put Njegovog poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi we sellem. Islam se zasniva na činjenju ibadeta samo Uzvišenom Allahu, Jedinom, u potpunosti i bez imalo primjesa mnogoboštva, a ibadet je sve ono što Allah voli i sa čime je zadovoljan. Ibadet je sve sa čime se robovi približavaju svome Gospodaru, od dijela i riječi, javnih i tajnih. Pod to ulazi cjelokupan

islam, vjerovanje, dobročinstvo, klanjanje, padanje na ruku'u, sedždu, post, hadždž, idr. Ibadet je dova, strah, nada, pouzdanje, čežnja i strahopoštovanje, veličanje, poniznost i strepnja, pokajanje, traženje pomoći i utočišta, traženje onoga što je u stanju ispuniti samo Allah; od nafake, potomstva, sreće, uspjeha, idr., zatim klanje i prinošenje žrtve, zavjetovanje, i drugo od pokornosti i dobročinstva sa kojima se Allahovi robovi približavaju Njegovoj milosti i oprostu.

Drugi temelj: Potpuno ostavljanje svih vidova širk-a, mnogoboštva, idolatrije, suprostavljanje tome, i ljubav i mržnja na tom principu. Ljubav prema onome ko se kloni širk-a, a pod to ulazi svaki musliman na svijetu pa makar bio i veliki grješnik, druge nacije, porijekla, i boje, sve dok je u okvirima islama, a mržnja prema onome ko čini širk, a pod to ulazi svaki nemusliman-nevjernik na svijetu pa makar činio djela dobročinstva, bio iste nacije, porijekla, i boje, sve dok ne uđe u okvire islama i postane jedan od muslimana. Ujedno islam ne zabranjuje činjenje dobročinstva prema nevjernicima, naročito bližoj rodbini i komšijama, sve dok ne iskažu otvoreno neprijateljstvo prema vjeri. Naprotiv, islam naređuje lijepo i prijatno ophođenje prema sljedbenicima drugih vjerskih pripadnosti kako bi im omilili našu vjeru i potakli ih na razmišljanje o prelasku na islam, i tako bili uzrokom da se spase vječne patnje u Vatri, koja je pripremljena za sve koji ne budu sljedbenici islama.

Širk-mnogoboštvo je iskazivanje i upućivanje onoga što je svojstveno samu Allahu, dželle še'nuh, nekome drugom pored Njega. Kao vjerovanje u nekoga drugog pored Allaha, smatranje da postoji neko drugi koji upravlja kosmosom, u čijim rukama je dobro i zlo, sudbina, opskrba, stvaranje i rastvaranje, oživljavanje i usmrćivanje, smatranje da neko pored Allaha poznaje gajb-nevidljivi svijet, ono što je bilo i što će biti. Širk je smatranje da Allah ima sudruga, i da neko drugi zaslužuje da bude obožavan pored Njega ili sa Njim, kao da se neko drugi veliča i slavi, ili moli za pomoći i otklanjanje nedaća, da se traži šefa'at-posredništvo i zauzimanje kod Allaha od nekoga od stvorenja, da se nekom drugom pada na sedždu i ruku, ili zavjetuje, ili pokorava, i drugi od vidova širk-a koje je teško pobrojati. Rekao je Uzvišeni Allah: **"Allah, doista, neće oprostiti da mu se širk učini, a oprostit**

će sve mimo toga kome On hoće! A onaj ko drugog Allahu pridružuje, on čini potvoru i grijeh veliki!" (Prevod značenja, en-Nisa': 48.)

Primjeri velikog širka i nevjerstva koji su prisutni kod velikog broja ljudi danas: Upućivanje dove (molbe) Poslaniku, sallallahu 'alejhi we sellem, evlijama, šejhovima, turbetima, traženje od njih šefa'ata, pomoći, i otklanjanje nedaća i nevolja, pravljenje sihra, smatranje da neko posjeduje znanje o gajbu-nevidljivom svijetu, proricanje subbine, gatanje, psovanje Allaha, psovanje Poslanika, psovanje vjere, ismijavanje i izigravanje sa nečim od svetinja vjere ili nekim od šerijatskih propisa, smatranje da šerijat nije pogodan za ovo vrijeme ili da je neki od demokratskih, laičkih, i drugih zakona bolji i prilagodniji za ljude od šerijata, potpomaganje nemuslimana protiv muslimana, islamofobija, ostavljanje i okretanje od vjere, nevjerovanje u Sudnji dan, proživljenje, džennet i džehennem, i drugo što je u suprotnosti sa čistim islamskim vjerovanjem.

Islamski učenjaci su od vremena prvih generacija stali u odbranu islamskog akideta, očuvanju istinskog tevhida, i uspostavljanju dokaza na Allahovim robovima, na čijem čelu su bili ashabi Allahovog poslanika, sallallahu 'alejhi we sellem, i oni koji su ih slijedili na putevi od imama ummeta kroz sve generacije do današnjih dana.

Od onih koji su posvetili krajnji napor u uspostavi i širenju tevhida u nama blisko vrijeme je i imam obnovitelj šejhul-islam **Muhammed ibn Abdul-Vehhab ibn Sulejman et-Temimi** (Preselio na ahiret 1206 god. po hidžri), rahimehullah, koji je živio u području Nedžda na Arapskom poluotoku. Pozivao je Allahu i danju i noću, i javno i tajno, odazivajući se naredbi Uzvišenog: **"Na put Gospodara svoga mudro i lijepim savjetom pozivaj, i s njima se na najljepši način raspravljaj!"** (Prevod značenja, en-Nehl: 125). Živio je u vremenu kada je većina naroda lutala po tminama džehla, kufra, širka, pokuđene i zabranjene pristrasnosti i slijepog slijedenja. Mnogi su pripisivali Allahu druga, obožavajući i obraćajući se drugima mimo Allaha, tražeći koristi i otklanjanje štete od drugih mimo Allaha, zavjetujući se drugima mimo Allaha, a

u isto vrijeme su bili pripisivani islamu i muslimanima. Kada je ovakvo stanje bilo na Arapskom poluotoku, možemo zamisliti kakvo je stanje bilo na drugim mjestima i do koje mjere su ljudi bili zavedeni. Imam Muhammed ibn Abdul-Vehhab, rahimehullah, je odlučio da pokuša vratiti ljudi u čisti monoteizam i na tom putu je bio potpomognut od strane Allaha, dželle še'nuhu, iako je naišao na mnoštvo onih koji su mu se suprostavljali dajući prednost svojim strastima nad istinom, ali, **"... Allah je odbio osim da upotpuni svjetlo Svoje..."** (Prevod značenja, et-Tevbe: 32). Na tom putu je napisao i ovo djelo, koje je pred nama, 'Nevakidul-islam' u kojem je naveo deset najraširenijih djela i postupaka koji poništavaju i ruše čovjekovo vjerovanje, želeći da se ne pomiješa zabluda sa istinom.

Poslanice imama Muhammed ibn Abdul-Vehhaba se odlikuju kratkoćom i jasnoćom, a u isto vrijeme u sebi nose velika značenja i mudrosti, pa je običaj učenjaka od doba njegovih unuka, imama da've tevhida, do današnjeg vremena da komentarišu šejhove poslanice, pojašnjavaju njena značenja i preslikavaju ono što je u njima na savremene tokove života. Od njih je i istaknuti učenjak i fekih šejh **dr. Salih ibn Fevzan ibn Abdullah el-Fevzan**, član stalne komisije za fetve i naučna istraživanja i član vijeća vrhunskih učenjaka u Saudijskoj Arabiji, čiji je kratki komentar na ovu poslanicu pred nama. Šejh Salih el-Fevzan je poznat po dosljednom i čvrstom pridržavanju za Kur'an i Sunnet i žestokom suprostavljanju svim vrstama frakcija i inovacija u islamu. Molimo Allaha da ga učvrsti na istini i poživi na službi islamu i muslimanima, i da učini naša djela iskrenim samo radi Allahovog, subhanehu ve te'ala, plemenitog lica, a naša posljednja dova je: **"Neka je zahvala Allahu, Gospodaru svjetova."** (Prevod značenja, Junus: 10.).

Molimo Allaha, dželle še'nuh, da nas opskrbi čistoćom vjerovanja i ljepotom slijeđenja Kur'ana i Sunneta.

Amir Smajić, Medina - KSA
1431 h.god / 2010 god.

Osnova poslanice
Nevakidul-islam
Djela koja izvode iz islama

imama obnovitelja šejha

Muhammeda ibnu Abdul-Vehhaba

Allah mu se smilovao i nagradio ga najboljom nagradom

Kaže šejh Muhammed ibnu Abdul-Vehhab, rahimehullah:

Znaj da je nevakida - onoga što poništava islam, deset.

Prvo djelo koje izvodi iz islama je: Širk u ibadetu Uzvišenom Allahu. Kaže Uzvišeni Allah: "Allah, doista, neće oprostiti da Mu se širk učini, a oprostit će sve mimo toga kome On hoće!" (Prevod značenja, en-Nisa: 116.), i kaže Uzvišeni: "Doista će Allah, onome ko mu učini širk, ulazak u džennet zabraniti i boravište njegovo će biti vatra, a nasilnicima nećeš naći pomagača" (Prevod značenja, el-Maide: 72.) Od širka je prinošenje žrtve nekom mimo Allahu, kao džinну ili kaburu.

Drugo djelo koje izvodi iz islama: Onaj ko između sebe i Allaha uzme posrednike koje doziva, moli, od kojih traži, i na koje se oslanja počinio je nevjerstvo po slaganju svih islamskih učenjaka.

Treće djelo koje izvodi iz islama: Onaj koji ne smatra mušrike nevjernicima, ili sumnja u njihovo nevjerstvo, ili smatra da je ono na čemu su ispravno - počinio je nevjerstvo.

Četvrto djelo koje izvodi iz islama: Ko smatra da je uputa pored upute Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, bolja i potpunija od njegove upute, ili da je nečija presuda bolja od njegove presude, kao onaj koji daje prednost sudu taguta nad njegovim sudom - je nevjernik.

Peto djelo koje izvodi iz islama: Ko prezire nešto od onoga sa čime je došao Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pa makar i radio po tome – počinio je nevjerstvo.

Šesto djelo koje izvodi iz islama: Onaj koji se bude ismijavao i izrugivao sa nečim od vjere sa kojom je došao Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ili sa nečim od Allahove nagrade i kazne - počinio je nevjerstvo, a dokaz za to su

riječi Uzvišenog Allaha: "Reci: 'A zar da se sa Allahom i Njegovim ajetima i Poslanikom Njegovim ismijavate! 'Ne ispričavajte se! Doista ste postali nevjernici nakon vjerovanja.'" (Prevod značenja, et-Tevbe: 65-66).

Sedmo djelo koje izvodi iz islama: Sihr, a od toga je sihr sa kojim se razdvajaju supružnici ili sihr sa kojim se spajaju čovjek i žena. Onaj ko to bude radio ili bude s time zadovoljan počinio je nevjerstvo, a dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: "A njih dvojica nisu nikoga učili dok mu ne bi rekli: 'Mi smo samo iskušenje, i ti ne budi nevjernik!'" (Prevod značenja, el-Bekare; 102).

Osmo djelo koje izvodi iz islama: Potpomaganje i podržavanje mušrika protiv muslimana, a dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: "A onaj među vama koji ih za zaštitnike prihvati je od njih; Allah uistinu neće ukazati na pravi put narodu nepravednom." (Prevod značenja, el-Maide; 51.).

Deveto djelo koje izvodi iz islama: Onaj ko bude ubijeden da je dozvoljeno nekome od ljudi izlaziti iz šerijata koji je objavljen Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, kao što je bilo dozvoljeno Hidru da izade iz šerijata Musa'a, alejhi-selam, takav je počinio nevjerstvo.

Deseto djelo koje izvodi iz islama: Okretanje od Allahove vjere ne učeći je niti radeći po njoj, a dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: "A ima li nepravednjeg od onoga koji, opomenut riječima Gospodara svoga, njima leđa okrene? Mi ćemo, zaista, kazniti zlikovce!" (Prevod značenja, es-Sedžde; 22).

Nema razlike u svim ovim djelima između onoga ko to radi iz šale, namjerno i ozbiljno, ili iz straha, osim onaj ko je na to prisiljen. I sva spomenuta djela su veoma opasna i često se u njih upada, tako da je obaveza na muslimanu da ih se pripazi i boji za sebe od upadanja u neka od njih. Utječemo se Allahu od uzroka Njegove srdžbe i Njegove bolne kazne.

Neka je Allahov mir i spas na Njegovo najodabranije stvorenje Muhammeda, njegovu časnu porodicu, i na ashabe.

Komentar poslanice

Nevakidul-islam

Djela koja izvode iz islama

Iz pera uvaženog učenjaka današnjice:

dr. Saliha ibn Fevzana el-Fevzana

Član stalne komisije sa fetve i naučna istraživanja
i član udruženja velikih učenjaka u KSA

U ime Allaha Svetmilostivog, Milostivog!

Kaže šejh imam Muhammed ibnu Abdulvehhab, rahimehullah: **[Znaj da je nevakida - onoga što poništava islam, deset.]**⁽¹⁾

Kaže šejh Salih el-Fevzan, hafizehullah, u komentaru:

Kaže šejh, Allah mu se smilovao: **[Znaj...]** tj. znaj i shvati. Ova riječ se navodi radi bitnosti i kao napomena na važnost onoga što slijedi. **[... da je nevakida - onoga što poništava islam, deset]** arapska riječ 'nevakinid' je množina riječi 'nakid' i nosi značenje onoga što kvari i poništava, kao 'nevakinidul-vudu' što znači 'stvari koje kvare abdest'. Za djela koja čovjeka izvode iz islama se kaže 'nevakinidul-islam', ili uzroci riddeta - otpadništva, ili vrste riddeta.

Poznavanje ovih djela je veoma bitno za svakog muslimana kako bi se toga klonio i druge upozoravao od upadanja u njih. Ako musliman ne poznaje ove stvari bojati se je za njega da ga ne zadesi nešto od toga. Ove stvari su veoma opasne i bitne, zato što su to djela koja poništavaju i kvare islam jednog muslimana. Riddet tj. otpadništvo od islama znači napuštanje i vraćanje od islama, od arps. glagola 'irtedde' tj. vratiti se. Kaže Allah, dželle še'nuh: **"...i ne idite nazad, pa da se vratite poraženi."** (Prevod značenja, el-Maide: 21.), i kaže Uzvišeni: **"A oni među vama koji od vjere svoje otpadnu i kao nevjernici umru – njihova djela bit će poništena na ovome i drugome svijetu. Oni će stanovnici Vatre biti i tamo će vječno ostati."** (Prevod značenja, el-Bekare: 217.). U ovim ajetima je veliko upozorerenje vjernicima, **"A oni među vama koji od vjere svoje otpadnu..."**, o vjernici, **"... i kao nevjernici umru..."**, i ne pokaju se prije smrti i vrate u Islam, **"... njihova djela bit će poništena..."**, tj. upropoštena, **"na ovome i drugome svijetu. Oni će stanovnici Vatre biti i tamo će vječno ostati."** Kaže Allah, dželle še'nuh: **"Doista je onima**

⁽¹⁾ U osnovi djela koja izvode iz islama može biti deset, ili više ili manje, ali se na kraju vraćaju na ovih deset djela, i zato su neki učenaci spomenuli da ima četiri stotine djela koja izvode iz vjere, a neki su spomenuli devedeset, a neki manje od toga. Namjera autora je da se sva ta djela vraćaju na ovih deset djela. Pogledaj: 'Šerhu nevakidil-islam' str. 6 od šejha Abdullaha es-S'ada. (•)

koji su se vratili onome na čemu su bili nakon što im Uputa jasna bi – šejtan to lijepim prikazao i lažnu im nadu ulivao” (Prevod značenja, Muhammed: 25.), i kaže: **“O vjernici, oni od vas koji od vjere svoje otpadnu – pa, Allah će sigurno umjesto njih dovesti ljudi koje On voli i koji Njega vole, prema vjernicima ponizne, a prema nevjernicima ponosite...”** (Prevod značenja, el-Maide: 54.) Njegove riječi: **“... ako neko od vas od svoje vjere otpadne...”**, tj. napusti svoju vjeru. U ovim ajetima je velika prijetnja i upozorenje na opasnost riddeta - otpadništva.

Prenosi se da je Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: **“Krv muslimana nije dozvoljena osim u tri slučaja: ako oženjen ili udata počine blud, ko ubije nevinu osobu, i onog koji napusti svoju vjeru i odvoji se od džemata-zajednice muslimana.”** Hadis bilježe Buhari (6878) i Muslim (1676) od Abdullahe ibn Mes'uda. I kaže, sallallahu alejhi ve sellem: **“Ko promijeni vjeru** (tj. napusti islam), **ubijte ga!”** ⁽²⁾ Hadis bilježe Buhari (4/75), Ebu Davud (2/440), Tirmizi (6/243) i Ahmed (1/282).

Ako su ti murtedi-otpadnici skupina od kojih vreba opasnost, borit će se protiv njih kao što je to uradio Ebu Bekr es-Siddik, radijellahu 'anhu, sve dok ih nije vratio u islam. Neki od njih su bili i ubijeni na tome, a neki se pokajali i vratili u islam. Borio se, radijellahu 'anhu, protiv njih potvrđujući time riječi Uzvišenog Allaha: **“O vjernici, oni od vas koji od vjere svoje otpadnu – pa, Allah će sigurno umjesto njih dovesti ljudi koje On voli i koji Njega vole, prema vjernicima ponizne, a prema nevjernicima ponosite; oni će se na Allahovom putu boriti i neće se ničijeg prijekora bojati.”** (Prevod značenja, el-Maide: 54.) Kažu islamski učenjaci da su ovi ajeti objavljeni povodom Ebu Bekra es-Siddika i njegovih sljedbenika koji su se borili protiv otpadnika, zato što Allah, dželle še'nuh, obavještava o onome što će

⁽²⁾ Ubijanje onoga koji napusti islam je šerijatski propis koji ima svoja pravila i uslove koje su postavili islamski učenjaci na osnovu dokaza iz Kur'ana i Sunneta i to je od prava imama – vladara koji sudi po šerijatu ili onoga koji bude zadužen za to od strane imama i nije dozvoljeno pojedincima da sprovode taj propis, bilo u islamskim ili neislamskim sredinama gdje bi šteta prouzrokovana tim bila još veća. (•)

se desiti; "... **oni od vas koji od vjere svoje otpadnu...**", u budućem vremenu, "... **pa, Allah će sigurno umjesto njih dovesti ljude...**" doveo je Ebu Bekra, radijellahu 'anhu, i ashabe Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, koji su se borili protiv njih.

Ako je taj murted-otpadnik jedna osoba privest će se i od njega će se tražiti pokajanje, a ako odbije da se pokaje biti će ubijen. Njegovo stanje nije kao stanje onoga ko je u osnovi nevjernik, zato što je on spoznao istinu i prihvatio Allahovu vjeru islam svojim vlastitim izborom bez prisile, i priznao da je islam vjera istine, a nakon toga se odmetnuo. Njegov postupak je vid izigravanja s vjerom, zato što je spoznao istinu i prihvatio je, pa ako nakon toga napusti vjeru biće ubijen radi zaštite islamskog vjerovanja – akide. To spada pod zaštitu pet univerzalnih vrijednosti, a prva od njih je zaštita vjere. Tako da ne bi vjera bila predmet izigravanja onih koji primaju islam pa ga napuštaju. Također postoji skupina otpadnika koji se ubijaju bez traženja pokajanja od njih, a to su oni koji budu žestoki i ustrajni u svome otpadništvu.

Izučavanje i proučavanje djela koja izvode počinjoca iz islama je veoma bitno, i islamski učenjaci su na tu temu napisali mnoga djela i posvetili im posebno mjesto u knjigama fikha-islamskog prava pod naslovom '*propis murteda*'. U svakom fikhskom djelu su posvetili knjigu ili poglavlje o propisima otpadnika bilo u opširnim ili kratkim djelima. Kažu u definiciji otpadnika: "Otpadnik je onaj koji zanevjeruje nakon islama, bilo ubjedenjem u srcu, ili sumnjom u neke vjerske propise, ili djelom." Kao da učini sedždu nekom mimo Allaha, ili da prinese žrtvu nekom mimo Allaha, ili da se zavjetuje nekom mimo Allaha. Ko uradi nešto od ovih djela postao je odmetnik. Također pod to spada i psovanje Uzvišenog Allaha, ili psovanje Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ili psovanje vjere islama. Kaže Allah, dželle še'nuh: "**Reci: 'Zar da se sa Allahom i Njegovim ajetima i Njegovim poslanikom izigravate'. Ne ispričavajte se! Doista ste postali nevjenici nakon što ste bili vjernici.**" (prevod značenja: et-Tevbe; 65-66.).

Otpadništvo može da bude: govorom, djelom, ubjeđenjem, vjerovanjem, i sumnjom u nešto od propisa vjere. Kao da sumnja u obaveznost namaza, ili u obaveznost davanja zekata, ili sumnja u Allahovu jednoću-tevhid. Pod sumnjom se misli na neodlučnost i nesigurnost između dvije stvari. Postoji mnogo vrsta otpadništva. Šejh, Allah mu se smilovao, je u ovom djelu spomenuo najbitnije i najopasnije od njih, dok ostale možete naći u knjigama fikha, pod poglavljima '*propis otpadnika*'. Također šejh Abdullah ibn Mumammed (sin šejha Muhammeda ibn Abdul-Vehhaba), rahmetullahi alejhi, je napisao skraćeno djelo "*Kelimatun-nafia' fil mukeffiratil-vakia'* – *Korisne riječi o savremenim djelima koja izvode iz vjere*" koja je štampana u sklopu poznatog djela "*Durerus-senije*", i u drugim djelima koja govore o toj tematici.

Sada kada se džehl-neznanje rasprostranilo i čudnost vjere povećalo, pojavili su se ljudi koji se pripisuju da su od učenjaka i govore: "Nemojte da proglašavate ljudi nevjernicima, dovoljan je naziv, dovoljno je da kaže: 'Ja sam musliman' pa makar radio šta radio. Makar i prinosio žrtve nekom drugom mimo Allaha, makar psovao Allaha i Poslanika, radio šta radio, dokle god kaže za sebe da je musliman nećemo ga proglašavati nevjernikom." Po ovom govoru pod ime islama spadaju i batinije i karamiti, spadaju i oni koji obožavaju kaburove, spadaju i ravafidi-šije, i kadijanije, i svi koji prizivaju islam. Oni govore: "Ne proglašavajte nikoga nevjernikom, šta god da radio i kako god da vjerovao! Ne razjedinjujte muslimane!" Neka je uzvišen Allah! Mi ne pravimo podjelu među muslimanima, zato što ovi nisu muslimani. Zato što su uradili djela koja su ih izvela iz islama. Rečenica: "...ne razjedinjujte muslimane!" je istina sa kojom se želi laž, zato što su se ashabi, radijellahu 'anhum, borili protiv onih koji su se odmetnuli od arapa nakon smrti Poslanika sallallahu alejhi ve sellem. Nisu rekli: "Nemojte razjedinjavati muslimane!", jer oni nisu muslimani dokle god su u odmetništvu. I to je gore nego da se kaže za nevjernika da je musliman, kao što će biti govora o tome da je od otpadništva i to da se ne smatra nevjernik nevjernikom ili da se sumnja u njegovo nevjerstvo. To pravilo glasi: "Ko ne tekfiri kafira ili sumnja u njegovo nevjerstvo i on je sam kafir." A ovi govore da nikog ne tekfirimo šta god da radio i dokle god govori 'la ilahe illallah'. Kažu nam: "Pozabavite se sa ateistima i ostavite ove što

prizivaju islam." Kažemo takvima: Ti i takvi su opasniji od ateista, zato što se ateisti ne pozivaju na islam, i ne govore da je ono na čemu su oni islam. A ovi obmanjuju ljudе i prizivaju da je nevjerstvo islam. Ti su gori od ateista i otpadništvo je gore od bezvjerstva, Allah da nas toga sačuva. Zato je obaveza da poznajemo naš stav po ovim pitanjima, i da ih podrobno shvatimo i razumijemo, jer se nalazimo u vremenu kada su se pojavile osobe koje to šire pisanjem, kritikama, predavanjima. Govore: Nemojte proglašavati nevjernicima muslimane! Mi kažemo: Nevjernicima smatramo one koji su izašli iz islama, a što se tiče muslimana, nije dozvoljeno da se proglašavaju nevjernicima.

Kaže šejh, rahimehullah: **[Prvo djelo koje izvodi iz islama je: Širk u ibadetu Uzvišenom Allahu...]**

Komentar: Najopasnija vrsta odmetništva je širk u ibadetu Allahu, tj. da se obožava pored Allaha neko drugi. Širk je da se prinosi žrtva nekom mimo Allaha, ili da se zavjetuje nekom pored Allaha, ili da se pada na sedždu nekom mimo Allaha, ili da se traži i doziva neko za pomoć pored Allaha u onome što nije u stanju otkloniti ili pribaviti nikо osim Njega. Ovo je najžešća vrsta otpadništva. Kaže Uzvišeni Allah: **"Doista će Allah, onome ko Mu učini širk, ulazak u džennet zabraniti i boravište njegovo će biti vatra."** (Prevod značenja, el-Maide: 72.), i kaže: **"Allah, doista, neće oprostiti da Mu se širk učini, a oprostit će sve mimo toga kome On hoće! A onaj ko drugog Allahu pridružuje, on čini potvoru i grijeh veliki!"** (Prevod značenja, en-Nisa: 48.). Iz ovoga vidimo da je širk najopasnija vrsta odmetništva. ⁽³⁾

⁽³⁾ Kur'ansko-hadiski tekstovi upućuju da se širk djeli na dvije vrste: 1.) Veliki širk i 2.) Mali širk. Što se tiče velikog širka, on se djeli na tri vrste: 1.) širk u rububijetu (Allahovoj božanstvenosti), 2.) širk u uluhijetu (ibadetu), i 3.) širk u Allahovim lijepim imenima i uzvišenim svojstvima. Svaka od ove tri vrste se djeli na tri vrste: 1.) širk u vjerovanju i ubjedjenju, 2.) širk u djelima, 3.) širk u riječima. Što se tiče malog širka, on se dijeli na dvije vrste: 1.) vidljivi mali širk, i 2.) skriveni mali širk. Vidljivi mali širk se također djeli na: 1.) širk u rububijetu (Allahovoj božanstvenosti), 2.) širk u uluhijetu (ibadetu), i 3.) širk u Allahovim lijepim imenima i uzvišenim svojstvima. Skriveni mali širk se dijeli na dvije vrste: 1.) pretvaranje činjenjem djela s ciljem da se to vidi, 2.) pretvaranje činjenjem djela sa ciljem da se za to čuje. (•)

Značenje širka je da se obožava neko mimo Allaha sa bilo kojom vrstom ibadeta, bilo sa: dovom, prinošenjem žrtve, zavjetovanjem, traženjem pomoći i olakšanja u onome što nije u mogućnosti niko drugi do Uzvišeni Allah, upućivanjem dove umrlim, traženjem pomoći od kaburova, mrtvaca, i sl. Sve spomenuto je od najžešćih i najopasnijih vrsta odmetništva, a vidimo da se uveliko nalazi kod mnogih koji se pripisuju da su od sljedbenika islama. Prave i grade razne grobnice i mauzoleje, a zatim tevafe (obilaze) oko njih, prinose im žrtve, zavjetuju im se, nastoje da im se približe i govore da ih stanovnici tih grobova približavaju Allahu zato što se oni približavaju njima. A zašto se oni ne približavaju Allahu direktno i napuste ove mrtvace?! Neka se približavaju Allahu, jer je On doista Onaj Ko je blizu i Koji se odaziva onome ko Ga doziva. Zašto da se približavate stvorenjima i gorovite da vas oni, koji su stvorenici, približavaju Allahu. Jeli to Uzvišeni Allah daleko?! Jeli to Allah zatvorio Svoja vrata?! Jeli to Allah ne zna i ne čuje svoja stvorenja, i ne vidi ono što oni rade? Doista je Uzvišeni Allah blizu, i odaziva se onima koji Ga dozivaju i koji od Njega traže. Kaže Uzvišeni: **"A kada te robovi Moji za Mene upitaju, Ja sam, sigurno, blizu: odazivam se molbi molitelja kada Me zamoli."** (Prevod značenja, el-Bekare: 186.), i kaže: **"Gospodar vaš je rekao: 'Pozovite Me i zamolite, Ja ću vam se odazvati!'"** (Prevod značenja, el-Mu'min: 60.). On je blizu i odaziva se, pa zašto ideš i dozivaš drugog?! Zašto govorиш: "Ovaj me približava Allahu!"? **"Mi ih obožavamo samo zato da bi nas što više Allahu približili"** (Prevod značenja, ez-Zumer: 3.). Iz toga se razumije da smatraju da Allah ne zna i nije upoznat sa svojim robovima. Na ovaj način su im to šejtani, od džinna i ljudi, uljepšali, a oni prizivaju islam. Svjedoče da nema drugog boga pored Allaha, klanjaju, poste, ali su ujedno i pomiješali svoja dobra djela sa velikim širkom i tako izašli iz vjere islama, iako klanjaju, poste, i obavljaju hadždž. Onaj koji ih posmatra sa strane misli da su oni od muslimana. Zato je veoma bitno poznавanje ovoga, jer je širk najopasniji i najteži grijeh. Iako je tako opasan i žestok grijeh, u njega su upali, nažalost, mnogi od onih koji se pripisuju islamu.

Oni ta djela koja rade ne nazivaju širkom, oni to nazivaju 'tevessulom' posredništvom, ili traženjem 'šefa'ata', ili drugim imenima mimo širka. Ali imena i nazivi ne mijenjaju ništa od

stvarnosti, jer je širk širk. Ovo je najopasnija vrsta širka, i od svih vrsta širka njom su ljudi najviše iskušani, a to je od najjasnijih i najočitijih stvari pojašnjenih u Allahovoј knjizi i sunnetu Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Dozivanje drugih pored Allah-a, upozorenje na to, i prijetnja onome ko to čini je jasno u Allahovoј knjizi, i nema ni jedne sure a da na to ne ukazuje i upozorava. Znajući ovo, oni uče Kur'an ali ne klone se širka. Možda će neko doći i reći: "Ovi su neznalice i opravdani su neznanjem!" Kažemo: Do kada više neznanje a Kur'an se uči!? Oni ga čitaju i uče napamet. Nad njima je uspostavljen dokaz dolaskom Kur'ana: **"A meni je ovaj Kur'an objavljen da njime vas i one do kojih on doper opominjem."** (Prevod značenja, el-En'am: 19.). Svako do koga je došao Kur'an nad njim je uspostavljen dokaz i nema nikakvog opravdanja. ⁽⁴⁾

Kaže šejh, rahimehullah: **[Kaže Uzvišeni Allah: "Allah, doista, neće oprostiti da Mu se širk učini, a oprostit će sve mimo toga kome On hoće!" (Prevod značenja, en-Nisa: 116.)]**

Komentar: **"Allah, doista, neće oprostiti da Mu se širk učini..."** upućuje da je širk najveći grijeh, zato što ga Allah neće oprostiti počiniocu osim ako se za njega pokaje. **"... a oprostit će sve mimo toga kome On hoće!"** tj. sve što je mimo širka, kao blud, pijenje alkohola, krađa, jedenje kamate. Sve ovo je mimo širka, i ulazi pod Allahovo htjenje. Oni koji čine ove grijehu su od velikih griješnika koji nisu upali u širk. To umanjuje njihovo vjerovanje i kažemo za njih da su fasici-veliki grješnici. Ako bi umrli bez pokajanja oni su pod Allahovim htjenjem, ako hoće oprostit će im radi njihovog tevhida, a ako hoće kaznit će ih radi njihovih grijeha, ali njihova zadnja stanica biti će Džennet radi tevhida kojeg su ispovijedali. To je propis onih koji rade velike grijehu mimo širka. Riječi Uzvišenog Allaha: **"... a oprostit će sve mimo toga kome**

⁽⁴⁾ Misli se na jasna i otvorena djela nevjerstva koja su detaljno pojašnjena u Kur'ansko-hadiskim tekstovima, dok djela koja su manje jasna, ili po pitanju kojih ima razilaženja među islamskim učenjacima, da li su od djela nevjerstva ili ne, u tim stvarima onaj koji ne zna može imati opravdanje neznanjem dok ne sazna, pogotvo u predjelima gdje je neznanje mnogo više rašireno od znanja, a Allah najbolje zna. ^(•)

On hoće!" upućuju da svi grijesi mimo širkia nemaju isti status kao širk, i da je širk najteži i najveći od njih.

Kaže šejh, rahimehullah: **[I kaže Uzvišeni: "Doista će Allah, onome ko mu učini širk, ulazak u džennet zabraniti i boravište njegovo će biti vatra, a nasilnicima nećeš naći pomagača" (Prevod značenja, el-Maide: 72.)]**

Komentar: Ovo je njegova kazna na ahiretu. Džennet će mu biti haram, tj. Allah će mu zabraniti ulazak u džennet u potpunosti i zauvijek, bez nade za ulazak u njega. Gdje će otići? Ako nije od stanovnika dženneta, pa gdje će onda otići? Da li će prestati sa postojanjem? Ne! Doista njegovo prebivalište će biti Vatra, zauvijek, bez prestanka. "... a nasilnicima nećeš naći pomagača", tj. mušricima, zato što je širk nepravda, i to najveća nepravda. I neće imati pomagača, niko neće biti u stanju da ih izbavi iz vatre, ili da se za njih zauzme kod Allaha, kao što će se zauzimati za one koji su radili velike grijeha i izbaviti ih iz vatre sa svojim zauzimanjem. Ovima neće korisiti zauzimanje onih koji se zauzimaju, "... kada zulomčari" tj. mušrići "...ni prisna prijatelja ni posrednika neće imati koji će uslišan biti." (Prevod značenja, el-Mu'min: 18.) Za mušrike neće biti primljeno zauzimanje, da nas Allah toga sačuva. "... i boravište njegovo će biti vatra" boravište, tj. mjesto na koje će biti smješten, a ružno li je to prebivalište. Neće imati nikada drugog prebivališta. Ovo je opasnost širkia, i ovo je njegov završetak. Pa da li je dozvoljeno njegovo nepoznavanje, nemarnost prema njemu, i ostavljanje upozoravanja na njega?! Neki govore: "Ostavite ljudi, ostavite one koji ibadete kaburovima, ostavite one koji ibadete mauzolejima, ostavite sve one koji imaju djela otpadništva. Dokle god se poziva na islam on je musliman. Okrenite se prema ateistima." Kažemo: Ovi i ovakvi su žešći i opasniji od ateista.

Kaže šejh, rahimehullah: **[Od širkia je prinošenje žrtve nekom mimo Allahu, kao džinu ili kaburu.]**

Komentar: Autor, Allah da mu se smiluje, je spomenuo ovaj primjer zato što je prisutan i ljudi ga olahko shvataju. Prinose žrtve drugima mimo Allaha, kao džinnima želeći da se sačuvaju njihovog

zla, i tražeći lijek i ozdravljenje. Ljudi to olahko shvataju i često u to upadaju, iako je to veliki širk koji izvodi iz vjere. Nije to mala stvar, ali se ne obraća pažnja na širk. Čovjek je kao žrtvu prinio muhu i radi toga je ušao u vatru kao što je došlo u hadisu. Ne gleda se u ono što je zaklano nego se gleda u vjerovanje i nijet-odлуку u srcu. Gleda se u nepridavanje pažnje širku, a ne u vrijednost onoga što se prinosi kao žrtva, zato što je ovaj radi muhe ušao u vatru. Ljudi se nemarno odnose prema ovome, sve iz želje da mu se potreba ostvari, ili da sazna nešto od gajba-nepoznatog, ili da ga obavijesti o izgubljenom imetku, i slično što traže od njih. Na ovaj način izadu iz svoje vjere i učine otpadništvo onim što oni smatraju nebitnim ili nevrijednim. Stvar je veoma opasna.

Kaže šejh, rahimehullah: **[Drugo djelo koje izvodi iz islama: Onaj ko između sebe i Allaha uzme posrednike koje doziva, moli, od kojih traži, i na koje se oslanja počinio je nevjerstvo po slaganju svih islamskih učenjaka.]**

Komentar: Ova vrsta djela koje izvodi iz islama, a to je uzimanje posrednika između roba i Allaha, potpada pod prvu vrstu, ali ga je šejh posebno spomenuo i odvojio radi mnoštva onih koji u njega upadaju, i zato što je prisutno kod onih koji se pripisuju islamu. Ovo je u mnogome prisutno kod onih koji obožavaju kaburove. Približavaju se evlijama kako bi se oni zauzimali za njih kod Allaha, ili kako bi prenijeli njihove potrebe Allahu. Tako oni smatraju, ali to je od uzimanja posrednika pored Uzvišenog Allaha. Prinose im žrtve, zavjetuju im se, traže od njih izbavljenje iz nevolja i govore: "To nije širk, to je samo posredništvo, traženje zauzimanja i posredovanja, kako bi nas što lakše dovelo do Allaha. Ovo je pobožan čovjek, koji ima veliko mjesto kod Allaha, i mi mu se približavamo kako bi nas on približio Allahu." To su njihovi dokazi, a to su ujedno bili dokazi i opravdanja prvih mušrika. **"A onima koji pored Njega uzimaju zaštitnike: 'Mi ih obožavamo samo zato da bi nas što više Allahu približili'"** (Prevod značenja, ez-Zumer: 3.). Govore: "Mi ih nismo učinili suparnicima i ravnim Allahu, nego ih uzimamo kao vezu između nas i Allaha kako bi nas Njemu približili!" Ali Allah je to nazvao širkom, kaže Uzvišeni: **"Oni, pored Allaha, obožavaju one koji im ne mogu ni nauditi niti im mogu kakvu korist pribaviti, i govore: 'Ovo su naši**

zagovornici kod Allaha.' Reci: 'Zar da Allahu kazujete da na nebesima i na Zemlji postoji nešto, a On zna da ne postoji! Neka je slavljen On i uzvišen iznad onih koje smatraju Njemu ravnim!' (Prevod značenja, Junus: 18.). Allah je to nazvao širkom a oni to nazivaju zauzimanjem. To je stvarnost mnogih koji se pripisuju islamu i ono što rade kod kaburova sada. Uzimaju ih posrednicima između njih i između Allaha. Ovo pitanje je mnogima nepoznato, pa čak i od učenika i onih koji traže znanje. Također postoje i učenjaci koji su stali u odbranu ovih, i govore: "To nije širk, širk je obožavanje kipova a ovi ne obožavaju kipove!" Neka je uzvišen Allah! Obožavanje kipova je vrsta od vrsta širka, a širk je činjenje ibadeta nekom drugom mimo Allahu, svejedno bio kip, ili drvo, ili kamen, ili kabur, ili melek od meleka, ili evlja od evlja, ili pobožnjak od pobožnjaka. Sve ovo je širk, a ne samo obožavanje kipova.

Kaže šejh, rahimehullah: **[Treće djelo koje izvodi iz islama: Onaj koji ne smatra mušrike nevjernicima, ili sumnja u njihovo nevjerstvo, ili smatra da je ono na čemu su ispravno - počinio je nevjerstvo.]**

Komentar: Ovo je veoma opasna stvar, i u nju upadaju mnogi od onih koji se pripisuju da su od muslimana. Ne smatraju mušrike nevjernicima. Neki od njih govore: "Ja, hvala Allahu, nemam pri sebi širka, niti sam ga činio, ali ne smatram ljudi nevjernicima." Takvima kažemo: Ti nisi spoznao vjeru, obaveza na tebi je da smatraš nevjernikom onoga koga je Allah proglašio nevjernikom, i da se odričeš i ograjućeš od onoga ko čini širk Allahu, kao što se Ibrahim, alejhi-selam, odrekao svoga oca i svoga naroda, i rekao: **"Nemam ja ništa sa onima koje vi obožavate, ja se klanjam samo Onome Koji me je stvorio, jer će mi On, doista, na pravi put ukazati."** (Prevod značenja Ez-Zuhraf; 26-27.) **[... ili smatra da je ono na čemu su ispravno]** Ovo je još opasnije i žešće od prethodnog, kada kaže da je njihov put ispravan, ili kaže da ono što oni rade nije toliko opasno i da nije u potpunosti neispravno, jer je to samo uzimanje posrednika, ili kaže da su to džahili-neznalice i da su upali u ta djela radi svog neznanja i tako staje u njihovu odbranu i zaštitu. Takav je u većem nevjerstvu od njih samih, zato što je očito nevjerstvo i širk učinio

ispravnim, ili je posumnjao u to. Takođe kažemo: Ti treba da budeš musliman, a muslimani slijede Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, koji je došao sa proglašavanjem mušrika nevjernicima, i borbom protiv njih, i dozvoljenim učinio njihove imetke i njihovu krv, i rekao: "**Naređeno mi je da se borim protiv ljudi sve dok ne kažu 'la ilah illellah'**" (Buhari; 2946 i Muslim; 20), i kaže: "**Poslan sam sa sabljom sve dok se ne bude obožavao Allah!**" (Ahmed; 5110, Ibnu Ebi Šejbe; 5/313, i Bejheki u 'Šu'abul-iman; 1199), i kaže Allah: "**I borite se protiv njih sve dok ne nestane fitne...**", tj. širka "...i dok samo Allahova vjera ne ostane" (Prevod značenja, el-Enfal; 39.)

Kaže šejh, rahimehullah: **[Četvrto djelo koje izvodi iz islama: Ko smatra da je uputa pored upute Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, bolja i potpunija od njegove upute, ili da je nečija presuda bolja od njegove presude, kao onaj koji daje prednost sudu taguta nad njegovim sudom - je nevjernik.]**

Komentar: Od vrsta otpadništva je i nesuđenje po onome što je Allah objavio ako smatra da je to dozvoljeno, ili da je samo dozvoljeno da se sudi po šerijatu, tj. ne smatra suđenje po šerijatu obaveznim i dozvoljava suđenje po nevjerničkim zakonima govoreći: "Bitno je da se riješe međuljudski sporovi, a to je u mogućnosti rješiti nevjerničkim zakonima kao i šerijatom, u tome nema velike razlike." Takođe kažemo: "Neka je slavljen Allah! Izjednačavaš tagutov sud sa Allahovim sudom!" Suđenje po Allahovom zakonu je ibadet Njemu Uzvišenom, i nije njegova glavna svrha rješavanje međuljudskih sporova, nego je njegova glavna svrha činjenje ibadeta Uzvišenom Allahu odazivajući se na sud po Njegovom šerijatu. Traženje suda mimo šerijata je širk, širk u pokornosti i širk u sudu. Kaže Uzvišeni Allah: "**Zar oni imaju bogove koji im propisuju od vjere ono što Allah nije dozvolio?**" (Prevod značenja, ss-Šura: 21.), i kaže: "...pa ako biste im se pokorili, i vi biste, sigurno mušrici postali." (Prevod značenja, el-En'aml: 121.), i kaže: "**Uzeli su svećenike svoje i monahe svoje za božanstva mimo Allaha, i Mesiha, sina Merjemina...**" sve do riječi "**Neka je on uzvišen i slavljen**

nad onima koje oni Njemu ravnim smatraju." (Prevod značenja, et-Tevbe: 31.) Tako da je to nazvao širkom.

Oni koji na isti stepen stavljuju Allahov sud i sud taguta, a tagut je svaki sud mimo Allahovog suda, svejedno radilo se o beduinskim običajima, ili nevjerničim zakonima i režimima, ili francuskim i engleskim zakonima i propisima, ili plemenskim običajima, sve ovo je tagut, kao i traženje suda od враčara. Onaj koji kaže da su Allahov sud i sud taguta ravni je nevjernik. Još gori od njega je onaj koji kaže da je suđenje po onome što Allah nije objavio bolje od suđenja po onome što je On objavio, to je mnogo teže i gore. Govore da ljudima danas ne odgovaraju osim ovi laički zakoni. Ne odgovara im u današnje vrijeme serijat. Serijat nije pogodan za ovo vrijeme, i nije u koraku sa napretkom i naukom. Ne odgovara nam osim da se sudi po drugim zakonima. Moramo biti u koraku i pratiti ostali svjet, i naši sudovi moraju biti kao sudovi u čitavom svijetu, jer je to bolje od Allahovog suda. Ovi su u većem nevjerstvu od onih koji kažu da je Allahov sud i sud drugih na istom stepenu.

Ali ako presudi zakonom mimo zakona kojeg je Allah spustio, radi strasti, neznanja, ili nepoznavanja Allahovog zakona, ali smatra da je Allahov sud jedini ispravan, i da je obaveza po njemu sudit. Takav je uradio grijeh od velikih grijeha, i malo nevjerstvo ispod pravog nevjerstva (kufru dunel-kufri).⁽⁵⁾

(5) Kaže šejh Salih b. Fevzan el-Fevzan, hafizehullah: "Ovo je status ne suđenja po Allahovom zakonu u pojedinačnim slučajevima, dok općenito ne suđenje ima drugi propis. Kaže šejhul-islam Ibnu Tejmije : "Ako se vladar-sudija pridržava vjere ali sudi bez znanja - biće od stanovnika Vatre. Ako zna ali sudi suprotno istini koju je spoznao - biće od stanovnika Vatre. A ako sudi i nepravedno i bez znanja - još preći je da bude u Vatri. Sve spomenuto se odnosi na sud određenom pojedincu. Dok ako bi donio općeniti sud-propis u muslimanskoj vjeri, pa učinio istinu neispravnom ili neispravno istinom, sunnet novotarijom ili novotariju sunnetom, dobro lošim ili loše dobrim, zabranio ono što je naredio Allah i Njegov poslanik ili naredio ono što je zabranio Allah i Njegov poslanik - ovo ima potpuno drugi propis kojeg je spustio Gospodar svih svjetova, Bog poslanika, i Vladar Dana sudnjeg, kojem pripada sva zahvala na dunjaluku i ahiretu, "**"Njemu pripada sud, i Njemu ćete se povratiti!"**" (Prevod značenja, el-Kasas: 88.), Koji je "**"Poslao Poslanika Svoga s uputom i vjerom istinitom da bi je uzdigao iznad svih vjera, a Allah je dovoljan Svjedok!"**" (Prevod značenja, el-Feth: 28.)" ('Medžmu'ul-fetava Ibnu Tejmije' 35/388) I kaže šejhul-islam također: "Nema sumnje da je nevjernik onaj ko ne

smatra da je obaveza suditi po onome što je Uzvišeni Allah objavio Svome poslaniku. Onaj ko kaže da je dozvoljeno da se sudi među ljudima, sa onim što on smatra da je pravda, bez slijedeća onoga što je Allah objavio, je nevjernik. Zato što nema naroda a da ne smatraju da je obaveza suditi po pravdi, ali ta pravda po njihovim ubjedjenjima može biti ono što njihovi velikani vide da je pravda. Nažalost, mnogo onih koji se pripisuju islamu sude po običajima koje nije objavio i spustio Uzvišeni Allah, kao običaji njihovih predaka koji su bili namjesnici i vladari. Smatraju da je to ono što je potrebno odrediti kao sud mimo Kur'ana i Sunneta, i to je upravo nevjerstvo. Mnogi od ljudi su primili islam ali i dalje sude u pojedinačnim slučajevima po običajima koje im naređuju oni koje slijede i kojima se pokoravaju. Ovi ako saznaju da nije dozvoljeno da međusobno sude osim po onome što je objavio Allah, pa i nakon toga to ne prihvate, i smatraju dozvoljenim sud mimo onoga što je Allah naredio - takvi su nevjernici." ('Minhadžu sunne nebevijje' 5/130). Kaže šejh Muhammed b. Ibrahim Alu Šejh: "A ono za što se kaže da je nevjerstvo ispod pravog nevjerstva (kufr dune kufr) kada ne sudi po Allahovom zakonu ali sa ubjedjenjem da je grijesna radi toga i da je Allahov zakon istina, to se odnosi na onog koji tako postupi jednom i slično. Dok onaj koji koji donosi i propisuje laičke zakone, i druge obavezuje da po njima rade - takav je nevjernik, pa makar smatrali i da su grijesnici i da je Allahov zakon bolji i pravedniji. Ovo je nevjerstvo koje izvodi iz vjere." ('Medžmu'ul-fetava Ibnu Ibrahim' 12/280). Napravio je razliku, rahimehullah, između pojedinačnog suda koji se ne ponavlja i općenitog suda-zakona na kojeg se vraćaju ljudi u svim propisima, ili većini propisa, i pojasnio da je ovo nevjerstvo koje izvodi iz vjere bez izuzetaka. Zato što postupak onoga koji potpisne islamski šerijat i zamijeni ga oovsvjetskim, izmišljenim zakonima, upućuje na to da smatra te zakone boljim i korisnijim od šerijata. Nema sumnje da je ovo veliko nevjerstvo koje izvodi iz vjere i poništava tevhid." (Pogledaj: 'Akidetu-tevhid' str. 146-148 od šejha Saliha el-Fevzana, hafizehullah).

Što se tiče onoga koji smatra da je Allahov sud jedini ispravni sud, i da nije dozvoljeno suditi osim po njemu, i zalaže se za njegovo uspostavljanje i primjenu koliko je u mogućnosti, ali nije u stanju da sudi po njemu iz određenih razloga, kao strah, nemoć i sl., takav nije nevjernik, a Allah najbolje zna. Kaže šejhul-islam Ibnu Tejmijje, rahimehullah: "Uzvišeni Allah je obavijestio na više mesta da ne opterećuje čovjeka preko onoga što je u mogućnosti, kao Njegove riječi: "**Gospodaru naš, ne stavljaj nam u dužnost ono što ne možemo podnijeti.**" (Prevod značenja, el-Bekare: 286), i riječi: "**A oni koji budu vjerovali i dobra djela činili – Mi nikog ne zadužujemo mimo njegovih mogućnosti.**" (Prevod značenja, el-E'araf: 42.), i riječi: "**Niko nije zadužen iznad mogućnosti svojih.**" (Prevod značenja, el-Bekare: 233.), i riječi: "**Allah nikoga ne zadužuje više nego što mu je dao.**" (Prevod značenja, et-Talak: 7.). I naredio je bogobojažnost shodno mogućnosti, pa kaže: "**Zato se Allaha bojte koliko možete.**" (Prevod značenja, et-Tegabun: 16.), a vjernici su Ga dozvali riječima: "**Gospodaru naš, ne tovari na nas breme kao što si ga tovario na one prije nas! Gospodaru naš, ne stavljaj nam u dužnost ono što ne možemo podnijeti.**" (Prevod značenja, el-Bekare: 286.), pa je rekao: "**Uradi sam!**". Ovi tekstovi upućuju da osoba nije obavezna ono što nije u stanju da izvrši, za razliku od džehmija i mudžbira, i upućuju da onaj koji pogriješi ili zaboravi neće biti radi toga kažnjen, za razliku od kaderija i mu'atezila... - i kaže dalje u kontekstu - "... onaj do koga dođe poziv Allahovog poslanika, sallallahu alejhi

Kaže šejh, rahimehullah: **[Peto djelo koje izvodi iz islama: Ko prezire nešto od onoga sa čime je došao Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pa makar i radio po tome – počinio je nevjerstvo.]**

Komentar: Peto od dijela koja poništavaju i ruše islam jednog čovjeka je preziranje nečega od onoga sa čime je došao Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. Preziranje onoga sa čime je došao Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je otpadništvo, pa makar i postupao po onome što prezire biva nevjernikom. Njegovo

ve sellem, dok je u nevjerničkoj državi, i spozna da je Allahov poslanik pa povjeruje u njega i u ono što mu je objavljeno, i boji se Allaha onoliko koliko je u mogućnosti, kao što su uradili Nedžaši i drugi. Nisu bili u stanju da učine hidžru u islamske predjele, niti da se pridržavaju za sve propise, zato što im je bilo zabranjeno da učine hidžru i da javno ispoljavaju svoju vjeru, niti su imali kod sebe nekog da ih poduči svim propisima - ovakav je vjernik, od stanovnika Dženneta. Kao što je bio vjernik iz Faraonove porodice sa njegovim pristalicama, i kao što je bila Faraonova žena, pa čak kao i iskreni Jusuf, alejhi-selam, sa egipatskim narodom koji su bili nevjernici, i nije bio u stanju da radi sva djela koja je znao od islama jer ih je pozvao u tevhid i vjerovanje pa mu se nisu odazvali, kao što kaže Uzvišeni na jeziku vjernika iz Faraonovog naroda: **"Jusuf vam je, još davno, donio jasne dokaze, ali ste vi stalno sumnjali u ono što vam je donio. A kad je on umro, vi ste rekli: 'Allah više neće poslije njega poslati poslanika!'"** (Prevod značenja, el-Mu'min: 34.). Isto tako i Nedžaši, iako je bio kralj kršćanima, nisu mu se odazvali u primanju islama, osim male skupine. Zato kada je umro nije bilo nikoga da mu klanja dženazu, pa mu je klanjao Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u Medini... pa ih je obavijestio o njegovoj smrti i rekao: "Doista je umro jedan od vaše pobožne braće u Abesini (Etiopiji). Nije bio u mogućnosti da se pridržava mnogih od šerijatskih propisa, nije učinio hidžru, niti vodio džihad, niti obavljao hadždž, čak se prenosi da nije obavljao ni pet dnevnih namaza, niti je postio mjesec Ramazan, niti je udjeljivao zekat. Zato što bi ga to otkrilo pred njegovim narodom a nije bio u stanju da im se suprostavi. I znamo, bez imalo sumnje, da nije bio u stanju da među njima sudi po Kur'anu, a Allah je naredio Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, u Medini da kada mu dođu ehlul-kitabije ne sudi među njima osim po onome što je Allah objavio, i opomenuo da ga slučajno ne odvrate od nečega što je Allah objavio... a Nedžaši nije bio u stanju da sudi po Kur'anu, zato što bi mu se njegov narod suprostavio, i često se desi da neko postane kadija među muslimanima i tatarima, možda i vladar, i kod sebe ima mnogo pravednosti koju želi sprovesti ali nije u stanju, naprotiv postoje oni koji mu to zabranjuju, a Allah ne opterećuje nikoga mimo njegove mogućnosti. Omer ibnu Abdul-Aziz je napadan i ometan radi pravde koju je uspostavio, čak se kaže da je radi toga i otrovan. Nedžaši i njemu slični su od sretnika u Džennetu, iako se nisu pridržavali od šerijartskih propisa osim onoliko koliko su bili u mogućnosti, naprotiv sudili su samo po zakonima koje su bili u stanju sprovesti. (Pogledaj: 'Medžmu'ul-fetava Ibnu Tejmije' 19/216-219.) (•)

preziranje u srcu je nevjerstvo, pa makar i radio po tome u vanjštini, radi riječi Uzvišenog: **"Zato što su prezirali ono što Allah objavljuje pa je On djela njihova poništio."** (Prevod značenja, Muhammed: 9.)

Kaže šejh, rahimehullah: **[Šesto djelo koje izvodi iz islama: Onaj koji se bude ismijavao i izrugivao sa nečim od vjere sa kojom je došao Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ili sa nečim od Allahove nagrade i kazne - počinio je nevjerstvo.]**

Komentar: Šesto od dijela odmetništva od islama je ismijavanje sa onim što je objavio Uzvišeni Allah, ili sa nečim od onoga sa čime je došao Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, pa makar to bili sunneti ili dobrovoljne radnje, kao misvak, potkraćivanje brkova, čupanje dlaka ispod pazuha, ili potkraćivanje noktiju. Onaj ko se bude sa time ismijavao i izigravao postaće nevjernik, a dokaz za to su riječi Uzvišenog: **"A ako ih upitaš, oni će sigurno reći: 'Mi smo samo razgovarali i zabavljali se.'** Reci: **'A zar da se sa Allahom i Njegovim ajetima i Poslanikom Njegovim ismijavate! 'Ne ispričavajte se! Doista ste postali nevjernici nakon vjerovanja."** (Prevod značenja, et-Tevbe: 65-66). Onaj ko se bude ismijavao sa nečim od onoga sa čime je došao Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, radio se o farzu, vadžibu, ili sunnetu - takav je postao odmetnik od islama, pa šta reći onda za one koji kažu da je puštanje brade, potkraćivanje brkova, odstranjivanje dlaka ispod pazuha, i pranje prljavštine koja ostane između prstiju, ispod noktiju i na drugim mjestima – ljuštenje. To je jasno izrugivanje sa vjerom Uzvišenog Allaha. Oni koji kažu takvu stvar, pa makar tako i postupali, sa time se odmeću od vjere, zato što je to omaložavanje onoga sa čime je došao Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. Obaveza je veličati sunnet Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i uvažavati ga. Makar čovjek i radio neke od prestupa iz svoje strasti, mora da poštuje i uvažava sunnet Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i mora da poštuje hadise, a ne da govori da je to ljuštenje i sl.

Kaže šejh, rahimehullah: **[A dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: "Reci: 'A zar da se sa Allahom i Njegovim ajetima i Poslanikom Njegovim ismijavate!' 'Ne ispričavajte se! Doista ste postali nevjernici nakon vjerovanja.'" (Prevod značenja, et-Tevbe: 65-66).]**

Komentar: Razlog spuštanja ovog ajeta je skupina muslimana koja je bila sa Allahovim poslanikom, sallallahu 'alehi ve sellem, u pohodu na Tebuk, pa su na jednom od sijela počeli da govore: "Doista nismo vidjeli naroda koji ima lažljivije jezike, pohlepniye stomake, i da su veće kukavice pri susretu sa neprijateljima - od ovih naših karija-učača!", podrazumijevajući sa time Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i njegove ashabe. Među njima je bio jedan mladić od ashaba koji se zgrozio od ovog govora pa je krenuo ka Allahovom poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, da ga obavijesti o onome što je ova skupina izgovorila, ali kada je stigao zatekao je da ga je objava pretekla. Pa je došla ta skupina, ispričavajući se, kada su saznali da je Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, saznao šta se zbilo na njihovom sijelu. Jedan od njih je rekao: "O Allahov poslaniče doista smo samo pričali putne priče kako bi sebi dali oduška na putovanju, nismo imali namjeru da se ismijavamo, nego smo se samo šalili." A Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je neosvrćući se na njega, učio ovaj ajet: **"A ako ih upitaš, oni će sigurno reći: 'Mi smo samo razgovarali i zabavljali se.' Reci: 'A zar da se sa Allahom i Njegovim ajetima i Poslanikom Njegovim ismijavate!' 'Ne ispričavajte se! Doista ste postali nevjernici nakon vjerovanja.'"**. Obratite pažnju na riječi Uzvišenog: **"Doista ste postali nevjernici nakon vjerovanja."**, koje upućuju da su prije nego što su izgovorili te riječi bili vjernici, pa kada su ih rekli odmetnuli su se od islama. Oni su govorili da je to samo šala, ali sa stvarima vezanim za vjeru nema šale, i zato ih je Uzvišeni Allah nazvao nevjernicima nakon što su bili vjernici, da nas Allah toga sačuva.

Ovo upućuje da onaj koji psuje ili vrijeđa Uzvišenog Allaha, Njegovog poslanika, Njegovu knjigu, nešto od Kur'ana, ili nešto od sunneta Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem - biva otpadnikom od islama, pa makar se samo šalio. Gdje su oni koji govore da takav

neće postati otpadnikom sve dok to ne odluči srcem!? Kažu: "Makar psovao Allaha, Njegovog poslanika, i Kur'an, nećemo donositi presudu sve dok ne bude u to srcem ubijeden, i nećemo donositi presudu samim tim što je nešto izgovorio ili uradio." Odakle su došli sa ovim govorom i ovim uvjetima!? Allah im je presudio da su odmetnici a oni su govorili **"...Mi smo samo razgovarali i zabavljali se."**. Allah, dželle še'nuh, nije rekao: "Počinili ste nevjerstvo ako ste bili u to ubijeđeni" - da nas Uzvišeni Allah sačuva toga. Obaveza je da se pridržavamo za propise onakve kakvi jesu, a ne da dodajemo od sebe dodatke i uslove ili nešto oduzimamo. Uzvišeni Allah nije pitao o njihovom ubjeđenju, niti je spomenuo dali su u to bili ubijeđeni, nego im je presudio da su odmetnici nakon što su bili vjernici: **"Doista ste postali nevjerunci nakon vjerovanja."**. Presudio im je na osnovu njihovog govora, na osnovu ismijavanja, i nije za to postavio uslove koje ovi postavljaju. Čovjek kada svjesno, bez prisile, izrekne riječi nevjerstva, na njega se spušta propis odmetništva, a ako je prisiljen takav nije učinio odmetništvo.

Kaže šejh, rahimehullah: **[Sedmo djelo koje izvodi iz islama: Sihr, a od toga je sihr sa kojim se razdvajaju supružnici ili sihr sa kojim se spajaju čovjek i žena. Onaj ko to bude radio ili bude s time zadovoljan počinio je nevjerstvo.]**

Komentar: Sedmo od dijela odmetništva od islama je sihr, a sihr je djelo koje pravi sihrbaz, i dijeli se na dvije vrste: stvarni i nestvarni sihr. **Prva vrsta:** Stvarni sihr, a to je vid čvorova i uzlova u koje puše sihrbaz, i vid govora i učenja sa kojim se pravi sihr, pri čemu se potpomaže sa šejtanima. Također od toga su i hamajlike koje se okačaju, i određeni zapisi na kojima zapisuju šejtanska imena. Ovo je pravi sihr i on utiče na onoga ko je opsihiren, bilo da ga ubije, ili učini bolesnim, ili nenormalnim. **Druga vrsta:** Nestvarni sihr, a to su djela koja čini sihrbaz kako bi se određene stvari pričinjavale ljudima istinitim i stvarnim, a koje u osnovi nisu stvarne. Učini da se ljudima pričini kako kamen postaje životinja, ili da ubije čovjeka pa ga zatim oživi, ili da mu skine glavu pa je vrati, ili da pomjera auto sa svojom dlakom ili sa zubima, ili da ga pregazi auto i ne naudi mu, ili da uđe u vatru, ili da jede vatru, ili da se

probode željezom, ili da sebi iskopa oko, ili da jede staklo. Sve ovo je vrsta čarolije koja nije stvarna, kao sihr koji su pravili sihrbazi Faraona. Kaže Uzvišeni Allah: "*...i odjednom mu se pričini da se konopi njihovi i štapovi njihovi, zbog vradžbine njihove, kreću...*" (Prevod značenja, Ta-Ha; 66.), i kaže Uzvišeni: "*...oči ljudima začaraše i jako ih prestrašiše, i vradžbinu veliku prirediše.*" (Prevod značenja, el-'Earaf; 116.). Ovo je nestvarni sihr, sihr pričinjavanja, kojeg oni nazivaju magijom, i koju sihrbaz pravi pred očima ljudi, a kada magija prestane stvari se vraćaju u normalno stanje.

Sihr je nevjerstvo, a dokaz za to su riječi Uzvišenog: "*...nego su šejtani nevjernici postali učeći ljude sihru.*" (Prevod značenja, el-Bekare; 102.). Učenje i podučavanje sihra je nevjerstvo u Allaha, azze ve dželle, i to je vrsta odmetništava od islama. Sihrbaz je odmetnik. Ako je bio vjernik, a zatim pravio sihire, tim činom je postao odmetnikom od islama. Njegova kazna je da se ubije bez pokajanja, kod jednog dijela islamskih učenjaka, zato što takav, pa makar se i pokajao u vanjštini, vara ljude i izigrava se sa njima, i znanje o sihru neće otići iz njegovog srca pa makar se i pokajao.

Kaže šejh, rahimehullah: **[A dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: "A njih dvojica nisu nikoga učili dok mu ne bi rekli: 'Mi smo samo iskušenje, i ti ne budi nevjernik!'" (Prevod značenja, el-Bekare; 102).]**

Komentar: Uzvišeni Allah je sa nebesa spustio dva meleka kako bi podučavali sihru, iskušavajući ljude s time i stavljajući ih na ispit. Pa kada bi im došao onaj ko hoće da nauči pravljenje sihra savjetovali bi ga i govorili bi mu: "*...Mi smo samo iskušenje, i ti ne budi nevjernik!*", tj. ne uči pravljenje sihra. Što upućuje na to da je učenje i bavljenje sihrom nevjerstvo.

Kaže šejh, rahimehullah: **[Osmo djelo koje izvodi iz islama: Potpomaganje i podržavanje mušrika protiv muslimana.]**

Komentar: Osmo od dijela odmetništva od islama je podržavanje mušrika protiv muslimana, tj. potpomaganje.

Podržavanje ima značenje potpomaganja, tj. da potpomognes nevjernike u borbi protiv muslimana, ili u nanošenju štete i nepravde. Također i onaj koji bude volio nevjernike je nevjernik, jer je to upravo drugovanje, priateljevanje, i uzimanje istih za svoje zaštitnike.⁽⁶⁾ Kaže Uzvišeni: **"A onaj među vama koji ih za zaštitnike (međusobne potpomagače) prihvati je od njih."**, a prihvata ih potpomaganjem i podržavanjem, ili ih prihvata sa ljubavlju prema njima. Takav je počinio nevjerstvo, zato što je zavolio kufr-nevjerstvo i zavolio nevjernike, a kada ih zavoli to znači da se neće suprostvljati njihovom nevjerstvu, a onaj ko se ne suprostavlja nevjerstvu takav je i sam nevjernik.

Kaže šejh, rahimehullah: **[A dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: "A onaj među vama koji ih za zaštitnike prihvati je od njih; Allah uistinu neće ukazati na pravi put narodu nepravednom." (Prevod značenja, el-Maide; 51.).]**

Komentar: Početak ovog ajeta je: **"O vjernici, ne uzimajte za zaštitnike Jevreje i Kršćane!"**, tj. ne uzimajte ih sa potpomaganjem, niti sa podrškom, niti sa ljubavlju, jer **"...onaj među vama koji ih za zaštitnike prihvati..."** tj. među muslimanima, **"...je od njih."** tj. biva od kršćana i židova, i ovo je dokaz za njegovo odmetništvo od islama, a zatim je rekao Uzvišeni: **"Allah uistinu neće ukazati na pravi put narodu nepravednom."**, pa ih je nazvao i nepravednicima. A Allah, dželle še'nuh, najbolje zna.

Kaže šejh, rahimehullah: **[Deveto djelo koje izvodi iz islama: Onaj ko bude ubijeđen da je dozvoljeno nekome od ljudi izlaziti iz šerijata koji je objavljen Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, kao što je bilo dozvoljeno Hidru da izađe iz šerijata Musa'a, alejhi-selam, takav je počinio nevjerstvo.]**

⁽⁶⁾ Misli se na blisku vjersku ljubav iz koje proizlazi međusobno potpomaganje i podržavanje, dok prirodnna i urođena ljubav ne ulazi u spomenuto, kao ljubav čovjeka prema svojoj supruzi ako je od ehlu-kitabija, ili ljubav prema roditeljima iako su nevjernici, i sl. (•)

Komentar: Deveto od dijela je ubjeđenje da je dozvoljeno nekome da izađe iz serijata Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Zato što je Uzvišeni Allah poslao Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, svim ljudima, i pokornost njemu je učinio obaveznom svim svjetovima, kao što kaže: **"...a tebe smo samo kao milost svjetovima poslali."** (Prevod značenja, el-Enbija; 107), i kaže: **"Mi smo te poslali svima ljudima da radosne vijesti donosiš i da opominješ."** (Prevod značenja, Sebe; 28), i kaže: **"Reci: "O ljudi, ja sam svima vama Allahov poslanik..."** (Prevod značenja, el-E'āraf; 158). Tako da je nevjernik svaki onaj koji se ne odazove ovome Poslaniku i ne bude ga slijedio, svejedno bio židov ili kršćanin ili vatropoklonik, ili bilo koje druge vjerske pripadnosti, zato što je Uzvišeni Allah njegovim slanjem obavezao sve ljudi da ga slijede i da mu se pokoravaju. Onaj ko je bio pripadnik židovske ili kršćanske vjere njegovim poslanstvom je ta vjera derogirana, i nije nikome dozvoljeno da izađe iz pokornosti njemu.

A što se tiče Hidra i njegovog izlaska iz Musaovog, alejhi-selam, serijata, to je zato što Musa, alejhi-selam, nije poslat Hidru. Poslanica Musa'a je bila posebna samo za sinove Israila (židove), kao što kaže Allah: **"Kada Musa reče narodu svome: O narode moj, zašto me mučite, a dobro znate da sam ja Allahov poslanik vama!"** (Prevod značenja, es-Saff; 5), i nije bila općenita za sve ljudi, i iz tog razloga je Hidr bio od Allahu pokornih robova iako nije slijedio Musa'a, alejhi-selam. Islamski učenjaci se razilaze po pitanju Hidra, da li je bio od vjerovjesnika ili samo od pobožnjaka i dobrih ljudi, na dva mišljenja: **Prvo mišljenje:** Da je bio od vjerovjesnika, zato što je radio neka od djela koja ne mogu biti osim mu'džize, kao lađa koju je probušio, i dijete koje je ubio, i zid koji je uspravio i zazidao a trebao je da se sruši. Ove stvari su mu'džize zato što su zasnovane na gajbu-nepoznatim stvarima, a mu'džize ne bivaju osim Allahovim vjerovjesnicima. Početak ovog događaja Musa'a sa Hidrom je kada je Musa, alejhi-selam, držao govor Israelćanima pa su ga upitali: Da li ima neko ko je učeniji od tebe? Pa je rekao: Ne! Zatim je Allah objavio njemu da postoji rob u toj i toj zemlji kod kojeg se nalazi od znanja ono što on ne posjeduje. Pa je Musa, alejhi-selam, krenuo kod ovog čovjeka kako bi od njega uzeo to znanje, kao što kaže Uzvišeni: **"A kada Musa**

reče momku svome: 'Sve ču ići dok ne stignem do mjesta gdje se sastaju dva mora, ili ču dugo, dugo ići'', pa je putovao: "... i kad njih dvojica stigoše do mjesta na kome se ona sastaju...", do kraja ajeta: "... i nađoše jednog Našeg roba kome smo milost Našu darovali i onome što samo Mi znamo naučili. 'Mogu li da te pratim' – upita ga Musa -, 'ali da me poučiš onome čemu si ti ispravno poučen?'" (Prevod značenja, el-Kehf; 64-78), sve do kraja ove priče koju je Allah, dželle še'nuh, spomenuo u suri el-Kehf, i to je osnova ovog događaja. Tako da Hidr nije iz Musaovog ummeta, zato što Musa, alejhi-selam, nije poslan svim ljudima, i iz tog razloga mu je bilo dozvoljeno da izađe iz Musaovog šerijata.

A što se tiče Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, on je poslan svim ljudima i nije dozvoljeno nikome izlaziti iz njegovog šerijata. U ovome je odgovor sufijama koji misle da mogu dostići stepen na kojem im nije potrebno slijedenje Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i misle da uzimaju propise direktno od Uzvišenog Allaha bez Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Govore da je Poslanik poslan samo običnom narodu, a što se tiče posebnih osoba oni nemaju potrebu za Poslanikom, zato što oni poznaju Allaha i sami do njega dostežu, uzimaju od Allaha direktno. Ovo je ubjedjenje sufija koje pretjeruju, govore da dostižu stepen na kojem su nepotrebni Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i izlaze iz njegova šerijata. Pa zato i ne klanjaju, i ne poste, i ne obavljaju hadždž, i ne rade po onome sa čime je došao Poslanik, zato što su oni odabrani, i govore: 'Mi nemamo potrebu za Poslanikom, mi smo sami dosegli do Allaha!' Da nas Uzvišeni Allah sačuva te zablude. Na ovo je imao namjeru autor, Allah mu se smilovao, da napomene i ukaže. Cilj mu je bio odgovor sufijama koje smatraju da im je dozvoljeno da izlaze iz okvira šerijata Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, zato što nemaju potrebe za njim.

Kaže šejh, rahimehullah: **[Deseto djelo koje izvodi iz islama: Okretanje od Allahove vjere ne učeći je niti radeći po njoj.]**

Komentar: Deseto od dijela koja izvode iz islama, a koje je ujedno i posljednje u ovoj poslanici, je okretanje od Allahove vjere. Okretanje tako da ne vodi brigu o vjeri, ne izučava je, a ako je i nauči ne radi po njoj. Prvo se okreće od znanja, a zatim i od rada po tom znanju, da nas Uzvišeni Allah sačuva. Čak kada bi i radio po njoj, bez znanja, ta njegova djela su zabluda, zato je obaveza na prvom mjestu da nauči, a zatim da radi po znanju. Što se tiče onih koji su uzeli znanje a ostavili rad po njemu - to su oni na koje se Allah rasrdio, a oni koji rade djela a ostavili su znaje - takvi su u zabludi, i to je ono od čega se utječemo Allahu na svakom rekatu: **"Uputi nas na pravi put, na put onih kojima si milost Svoju darovao, a ne onih koji su protiv sebe srdžbu izazvali, niti onih koji su zalutali!"** (Prevod značenja, el-Fatiha; 6-7).

Onaj koji se okreće od Allahove vjere, ne izučava je niti radi po njoj, biva otpadnikom od islama, a Allah, dželle ve 'ala, kaže: **"A onaj ko okreće glavu od Knjige Moje, taj će teškim životom živjeti"** (Prevod značenja, Ta-Ha; 124), tj. ne izučava je niti radi po njoj. Kaže Uzvišeni: **"... ali nevjernici okreću glave od onoga čime im se prijeti."** (Prevod značenja, el-Ahkaf; 3), i kaže: **"A ima li nepravednijeg od onoga koji, opomenut riječima Gospodara svoga, njima leđa okreće? Mi ćemo, zaista, kazniti zlikovce!"** (Prevod značenja, es-Sedžde; 22), tj. okreće se od njih nakon što bude opomenut.

Postoje od ljudi oni koji ne izučavaju vjeru iz ljenosti, takav ne biva nevjernikom, ali se kori radi svoje ljenosti, a ako je to ostavljanje izučavanja i traženja znanja iz nezainteresovanosti i nemarnosti za tim znanjem, to je spomenuto okretanje, da nas Allah sačuva, to je onaj koji biva nevjernikom. A ako čovjek voli znanje o vjeri i želi da ga stiče, ali pri sebi ima ljenosti, zato što je učenje teško i zahtjeva mnogo sabura i ulaganja napora, i zahtjeva sjedenje i dug period, a on je ljen, takav će se koriti i kuditi radi svoje ljenosti i nemarnosti, ali ne dosteže stepen nevjerstva.

Kaže šejh, rahimehullah: **[A dokaz za to su riječi Uzvišenog Allaha: "A ima li nepravednijeg od onoga koji, opomenut riječima Gospodara svoga, njima leđa okreće? Mi**

ćemo, zaista, kazniti zlikovce!" (Prevod značenja, es-Sedžde; 22.)]

Komentar: Okretanje koje upućuje na nezainteresovanost ili preziranje znanja je nevjerstvo, da nas Allah sačuva.

Kaže šejh, rahimehullah: **[Nema razlike u svim ovim djelima između onoga ko to radi iz šale, namjerno i ozbiljno, ili iz straha, osim onaj ko je na to prisiljen. I sva spomenuta djela su veoma opasna i često se u njih upada, tako da je obaveza na muslimanu da ih se pripazi i boji za sebe od upadanja u neka od njih. Utječemo se Allahu od uzroka Njegove srdžbe i Njegove bolne kazne.]**

Komentar: Nema razlike, u svih deset spomenutih dijela koja izvode iz islama, između onoga ko to radi namjerno i odlučno, tj. onog ko je svjestan i odlučan u onome što govori i radi, i između onoga koji to radi iz šale, a to je onaj ko ne cilja ono što govori i radi, nego to radi iz šale i razonode. U ovome je odgovor murdžijskoj sekti koja govori da čovjek ne biva nevjernikom sve dok u to srcem ne bude ubijeđen.

Nema razlike između onoga koji radi ova djela odlučno ili iz šale, niti onoga koji to radi iz straha, tj. radi ova djela kako bi se spasio onoga od čega strahuje. Obaveza na njemu je da se strpi, **[...osim onaj ko je na to prisiljen.]** Kada bude prisiljen da izgovori riječi nevjerstva, i nije u stanju da se spasi nasilja i nepravde osim tim putem, Allah mu je olakšao u tom slučaju, kao što kaže: **"Onoga koji zaniječe Allaha, nakon što je u Njega vjerovao, - osim ako bude na to primoran, a srce mu ostane čvrsto u vjeri..."** (Prevod značenja, en-Nehl; 106), ali pod ovim uvjetom: da mu cilj bude samo da se spasi od prisile i da srcem nije ubijeđen u ono što izgovara. Kao što se dogodilo sa Ammarom ibnu Jasirom, radijellahu anhu, koji je bio povod objave ovog ajeta, kada su ga uzeli nevjernici i mučili kako bi psovao Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i pogrdno se o njemu izražavao, pa je na to pristao i psovao Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Nakon toga je došao ožalošćen i kajući se Allahovom poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i strahujući od onoga što mu se dogodilo, pa mu je rekao

Allahov vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem: "***Kakvo ti je bilo ubjeđenje u srcu?***" Odgovorio je: 'Čvrsto i smireno u imanu!' Pa mu je rekao: "***Ako te opet budu tjerali isto postupi!***", pa je objavio Uzvišeni Allah: "***Onoga koji zaniječe Allaha, nakon što je u Njega vjerovao, - osim ako bude na to primoran, a srce mu ostane čvrsto u vjeri...***" (Prevod značenja, en-Nehl; 106), i riječi: "***Neka vjernici ne uzimaju za prijatelje nevjernike kad ima vjernika; a onoga ko to čini - Allah neće štititi. To učinite jedino da biste se od njih sačuvali.***" (Prevod značenja, Ali'Imran; 28).

Kaže šejh, rahimehullah: **[Neka je Allahov mir i spas na Njegovo najodabranije stvorenje Muhammeda, njegovu časnu porodicu, i na ashabe.]**

Kraj komentara poslanice 'Djela koja izvode iz islama'

Napomena: Prevodom ove poslanice se ne žele podržati oni koji su pitanje tekfira shvatili na sektački način, koji proglašavaju muslimane nevjernicima bez ispunjavanja svih uslova i otklanjanja svih prepreka, i koji su na razne načine pogazili svetost islamskih učenjaka današnjice, htjeli priznati ili ne. Također smatramo neispravnim i put onih koji pitanje tekfira u potpunosti zanemaruju i ne uzimaju ga u razmatranje smatrajući to nebitnim pitanjem, ili uzrokom podjele muslimana, i td.

Slijedimo i podržavamo umjerenu stazu, stazu učenjaka ehli-sunneta koji smatraju pitanje tekfira - bitnim i važnim pitanjem, koje nikako ne treba zanemariti ili mu umanjiti bitnost, ali nakon ispunjavanja uslova i otklanjanja prepreka koje su za to postavili islamski učenjaci.⁷ Također smatramo da je to od šerijatsko-pravnih propisa, o kojima nije dozvoljeno govoriti niti ih spuštati na mase ili pojedince, bez prethodno detaljnog i podrobnog izučavanja iz ehli-sunetske literature i pred povjerljivim islamskim učenjacima.

Obaveza na svakom muslimanu je smatrati djelo nevjerstva nevjerstvom, dok proglašavanje dotične osobe nevjernikom nije dozvoljeno osim sa jasnim znanjem, pogotovo kada je riječ o djelima po pitanju kojih se razilaze islamski učenjaci, dali su nevjerstvo ili ne, ili se razilaze o određenim detaljima vezanim za to djelo nevjerstva.⁸

Kaže šejh Sulejman b. Nasir el-'Ulvan, hafizehullah: "Neka se zna, da musliman može reći ili počiniti djelo, na koje Kur'an, Sunnet, i konsenzus učenjaka prvih generacija upućuju da je od djela nevjerstva, i da je odmetništvo od islama, ali islamski učenjaci nisu smatrali usko-povezanim ubjedjenje da je dotično djelo nevjerstvo i

⁷ Uslovi i prepreke se razlikuju shodno vrsti djela i stanju onoga koji radi to djelo nevjerstva, i ovdje nismo u stanju detaljno govoriti o toj tematiki da djelo ne bi izašlo iz svojih okvira. Od najboljih djela napisanih na tu tematiku su djela: 'Davabitu tekfiril-mu'ajjen' od šejha Rašida b. Ebil-'Ula'a er-Rašida, hafizehullah, sa predgovorom i recenzijom uvaženog šejha dr. Saliha b. Fevzana el-Fevzana, hafizehullah, i djelo 'Nevakidul-iman el-kavilije wel-'amelijje' od šejha dr. Abdul-'Aziza el-Abdul-Latifa, hafizehullah.

⁸ Detaljnije o ovome pogledati u djelu 'Et-Tekfiru bejnel-ifrati wet-tefriti' od šejha dr. Saliha b. Fevzana el-Fevzana, hafizehullah.

proglašavanje osobe koja ga čini nevjernikom. Neće se svaka osoba koja počini djelo nevjerstva proglašiti nevjernikom, jer određeni govor ili djelo mogu biti nevjerstvo ali se neće reći da je onaj koji to kaže ili uradi nevjernik dok se ne ispune uslovi i otklone zapreke. Može se desiti da je čovjek tek ušao u islam, i da radi djelo nevjerstva a nije sa time upoznat, pa kada mu se pojasni odmah se povrati. Može se desiti i da nešto negira iz pogrešnog shvatanja i tumačenja...i druge od prepreka pri proglašavanju nekoga nevjernikom. Ovo je veliki temelj i pravilo, kome je obaveza posvetiti pažnju i ispravno ga shvatiti, zato što tekfir nije pravo stvorenja, da proglašava nevjernikom ko koga hoće iz svojih strasti. Obaveza je u tome vratiti se Kur'anu i Sunnetu po shvatanju prvih i ispravnih generacija ovog ummeta. Onaj koga su Allah i Njegov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, proglašili nevjernikom i nad njim je uspostavljen dokaz - takav je nevjernik, a suprotno - ne."

I kaže, hafizehullah: "Ukratko, pravac ispravnih učenjaka je pravljenje razlike između smatranja određenog djela nevjerstvom i proglašavanja onoga koji radi to djelo nevjernikom. Isti slučaj je i sa proglašavanjem nekoga novotarom. Postoji razlika između smatranja djela novotarijom i smatranja onoga koji radi dotično djelo novotarom. Ne biva svako ko uradi neku novotariju novoratom. I onaj ko detaljno pogleda i razmisli o stanju prvih, ispravnih, generacija ovog ummeta jasna mu je istinitost i ispravnost ovog stava, i vidjeće da je ovo što smo spomenuli upravo njihov pravac i put. Jasno će mu biti da je pravda, odbrana istine, i žudnja za uputom ljudi koja se pri njima nalazila bila uzrok da ih Allah počasti korisnim znanjem i dobrim djelima. Obaveza na svim ljudima je da im namjera bude prenošenje istine i uklanjanje neistine, sa pravednošću i umjerenošću, kako bi kompletna vjera pripala samo Allahu, i neka je zahvala Gospodaru svih svjetova."¹⁹

¹⁹ Pogledaj: 'Et-Tibjan ſerhu nevakidil-islam' str. 75-76 od šejha Sulejmana el-Ulvana, hafizehullah.

Sadržaj:

Predgovor	3
Osnova poslanice 'Nevakidul-islam'	11
Komentar poslanice 'Nevakidul-islam'	15
Prvo djelo: Širk u ibadetu Uzvišenom Allahu	20
Drugo djelo: Uzimanje posrednika	24
Treće djelo: Sumnja u nevjerstvo nevjernika	25
Četvrto djelo: Smatranje da je nečija uputa bolja od upute Muhammeda, ili neči sudu bolji od njegovog suda	26
Peto djelo: Preziranje nečega sa čime je došao Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem	29
Šesto djelo: Ismijavanje i izrugivanje s vjerom	30
Sedmo djelo: Sihr	32
Osmo djelo: Potpomaganje mušrika protiv muslimana	33
Deveto djelo: Ubjeđenje da je nekome dozvoljeno izlaziti iz okvira šerijata	34
Deseto djelo: Okretanje od Allahove vjere	36
Kraj poslanice	38
Napomena	40
Sadržaj	42